డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డ్, ఘాజీపూర్
వర్సెస్
లక్ష్మీ నారాయణ్ శర్మ
(P.B. గజేంద్రగడ్కర్, A.K. సర్కార్, K సుబ్బారావు, K.N. వాంచూ మరియు J.R. ముధోల్కర్, న్యాయమూర్తులు)

1960
అక్టోబర్ 26

నియంత్రణ మరియు వాణిజ్య నియంత్రణ – డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డ్ , అధికారం – పరోక్షంగా రద్దు చేయబడితే – పారిశుధ్యం , అర్థం – U.P. జిల్లా బోర్డుల చట్టం , 1922 (U.P. X ఆఫ్ 1922), సెక్షన్లు 91(q) మరియు 174–U.P. పంచాయత్ రాజ్ చట్టం, 1947 (U.P. XXVI of 1947), సెక్షన్లు 15 మరియు 111.

అప్పీలుదారు పిండి, రైస్ మరియు ఆయిల్ మిల్లుల నియంత్రణ మరియు నియంత్రణ కోసం ఉప–చట్టాలను రూపొందించారు, దీని కింద మిల్లును నడపడానికి లైసెన్స్ రుసుము చెల్లించి లైసెన్స్ పొందవలసి ఉంటుంది. U.Pలోని సెక్షన్ 174 ప్రకారం ఉప–చట్టాలు రూపొందించబడ్డాయి. జిల్లా బోర్డుల చట్టం, 1922. U.Pలోని సెక్షన్ 111 కారణంగా జిల్లా బోర్డుల చట్టం ప్రకారం వాణిజ్యాన్ని నియంత్రించే మరియు నియంత్రించే అధికారాలను డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డులు తొలగించినందున ఉప–చట్టాలు తీవ్ర వైరుధ్యాలు మరియు శూన్యం అని ప్రతివాది వాదించారు. పంచాయితీ రాజ్ చట్టం , 1947, అదే రంగంలో అమలు చేయబడింది.

ఉప–చట్టాలు చెల్లుబాటవుతున్నాయని మరియు U.Pలోని నిబంధనల ప్రకారం జిల్లా బోర్డుల చట్టం, 1922 ప్రకారం వాణిజ్యాన్ని నియంత్రించే మరియు నియంత్రించే అధికారాలను జిల్లా బోర్డులు తొలగించలేదని పేర్కొంది. పంచాయితీ రాజ్ చట్టం , 1947. జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91(q) ప్రమాదకర, ప్రమాదకరమైన లేదా అసహ్యకరమైన వ్యాపారాలు , కాల్‌లు లేదా అభ్యాసాలను నియంత్రించడానికి నిబంధనలను రూపొందించడానికి జిల్లా బోర్డులపై విధినిస్తుంది మరియు సెక్షన్ 174(2)(k) ఉప–చట్టాలను రూపొందించడానికి జిల్లా బోర్డులకు ప్రత్యేకంగా ఈ క్రమంలో అధికారం ఇచ్చింది. పంచాయితీ రాజ్ చట్టం ప్రకారం గ్రామ పంచాయతీలకు ఇలాంటి విధి లేదా అధికారం ఏదీ ఇవ్వబడలేదు మరియు తత్ఫలితంగా మునుపటి కంటే తరువాత అమలులోకి

వచ్చే ప్రశ్న తలెత్తలేదు. పంచాయత్ రాజ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 15(సి)లో "పారిశుధ్యం" ప్రస్తావన వాణిజ్య నియంత్రణ మరియు నియంత్రణను కలిగి ఉండదు. "పారిశుధ్యం" అనే పదం దాని విశాలమైన అర్థాన్ని కలిగి ఉన్నప్పటికీ , ఇది సెక్షన్ 15(సి)లో దాని విస్తృత అర్థంలో ఉపయోగించబడలేదు కానీ పరిరక్షణ , డ్రైనేజీ మరియు వంటి వాటికి సంబంధించి దాని సాధారణ అర్థంలో మాత్రమే ఉపయోగించబడింది. పంచాయితీ రాజ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 111 సాధారణ నిబంధనలలో ఉంది, అయితే సెక్షన్ 15 మరియు 16 కింద గ్రామ పంచాయతీపై విధించిన విధులు మరియు విధులకు సంబంధించి మాత్రమే ఉప-చట్టాలు రూపొందించబడలేదు.

U.P పరిధిలోని అతని మిల్లులకు సంబంధించి ప్రతివాది నుండి వసూలు చేయబడిన రుసుము కారణంగా డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డు వసూలు చేసే లైసెన్స్ ఫీజును కొట్టివేయలేము. రైస్ అండ్ దాల్ మిల్స్ కంట్రోల్ ఆర్డర్ , 1948, మరియు U.P. స్వచ్ఛమైన ఆహార చట్టం. డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డ్ ద్వారా వసూలు చేయబడిన లైసెన్స్ రుసుము అసహ్యకరమైన వ్యాపారాల నియంత్రణ కోసం మరియు ఈ నియంత్రణ యొక్క ఉద్దేశ్యం, నిత్యావసర సరఫరాల చట్టం మరియు స్వచ్ఛమైన ఆహార చట్టం ప్రకారం ప్రతివాది నుండి రుసుము వసూలు చేయబడిన ప్రయోజనానికి భిన్నంగా ఉంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.372 ఆఫ్ 1956.

జి.సి. మాథుర్, అప్పీలుదారు కోసం.

జి.పి. సింగ్ మరియు కె.పి. గుప్తా ప్రతివాది కోసం.

S.P. సిన్హా మరియు P.C. అగర్వాలా, ఇంటర్వెనర్ నం.1 కోసం.

రాధేలాల్ అగర్వాలా మరియు పి.సి. అగర్వాలా, ఇంటర్వెనర్ నం.2 కోసం.

ఫ్రాంక్ ఆంథోనీ మరియు M.I. ఖోవాజా, ఇంటర్వెనర్ నం.3 కోసం.

1960. అక్టోబర్ 26. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

వాంచూ, న్యాయమూర్తి . --ఇది అలహాబాద్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్‌పై అప్పీల్. ప్రతివాది గావ్ సభ బరాపూర్ పరిధిలోని నంద్‌గంజ్ గ్రామంలో బియ్యం పొట్టు , ధాన్యాలు మిల్లింగ్ మరియు నూనె తీయడం వంటి వ్యాపారాన్ని కొనసాగిస్తున్నాడు. అతను యునైటెడ్ ప్రావిన్స్ రైస్ అండ్ దాల్ కంట్రోల్ ఆర్డర్ , 1948 కింద, అలాగే ఉత్తర ప్రదేశ్ స్వచ్ఛమైన ఆహార చట్టం , 1950

ప్రకారం మూడు ట్రేడ్‌లకు లైసెన్స్‌లు పొందాడు. అంతేకాకుండా, గావ్ (**Gaon**) సభ తన అధికార పరిధిలోని ప్రతి మిల్లుపై రూ.6/- లైసెన్స్ రుసుమును మరియు రూ.8/- పన్నును కూడా విధించింది మరియు ప్రతివాది దానిని కూడా చెల్లిస్తున్నారు. 1953లో జిల్లా బోర్డు , ఘాజీపూర్, ఈ గ్రామం ఏ జిల్లాలో ఉంది , జిల్లాలోని గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పిండి , బియ్యం మరియు నూనె మిల్లుల నియంత్రణ మరియు నియంత్రణ కోసం ఉప-చట్టాలను అమలు చేసింది , అటువంటి మిల్లుల ద్వారా లైసెన్స్ పొందవలసి ఉంటుంది. సంవత్సరానికి లైసెన్సు ఫీజుగా రూ.20/- చెల్లింపుపై, ప్రతి మిల్లుకు లైసెన్స్ తీసుకోవాలని మరియు లైసెన్స్ ఫీజు చెల్లించాలని ప్రతివాదికి నోటీసు పంపినప్పుడు , అతను లెవీ/**Levy** యొక్క చట్టబద్ధత మరియు చెల్లుబాటుపై అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశాడు మరియు ఆ తర్వాత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు. దీనికి సంబంధించి అతని వాదన మూడు రెట్లు ఉంది , అవి__ (i) U.P కింద గావ్ సభ బారాపూర్ రాజ్యాంగం తర్వాత. పంచాయత్ రాజ్ చట్టం , 1947 నం. XXVI, U.P. యొక్క సంబంధిత నిబంధనల ప్రకారం వాణిజ్య నియంత్రణ మరియు నియంత్రణ విషయంలో జిల్లా బోర్డు తన అధికారం మరియు అధికార పరిధి నుండి తొలగించబడింది. జిల్లా బోర్డుల చట్టం , 1922 నం. X; (ii) ప్రతివాది U.P కింద అవసరమైన లైసెన్స్ ఫీజులను చెల్లించారు. రైస్ అండ్ డాల్ కంట్రోల్ ఆర్డర్ , 1948 మరియు U.P. ప్యూర్ ఫుడ్ యాక్ట్ , 1950 మరియు డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డుల చట్టం ప్రకారం లైసెన్స్-ఫీజులను మళ్లీ చెల్లించమని అడగలేదు ; మరియు (iii) ఏ సందర్భంలోనైనా లెవీ చాలా ఎక్కువగా ఉంది మరియు వాణిజ్యాన్ని నియంత్రించడంలో లేదా నియంత్రించడంలో జిల్లా బోర్డు భరించాల్సిన వాస్తవ మరియు సంభావ్య ఖర్చులకు అనులోమానుపాతంలో కాదు మరియు జిల్లా బోర్డు యొక్క సాధారణ ఆదాయాలను పెంచడానికి ఉద్దేశించబడింది.

ఈ రిట్ పిటిషన్‌ను హైకోర్టులోని ఒక సింగిల్ జడ్జి విచారించారు , అతను ప్రతివాది లేవనెత్తిన మూడు వాదనలను ప్రతికూలంగా ఒక సహేతుకమైన తీర్పు ద్వారా పరిమితిలో కొట్టివేసినట్లు కనిపిస్తోంది. ప్రతివాది అప్పీల్‌కు వెళ్లాడు మరియు పంచాయతీ రాజ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 111 దృష్ట్యా, సెక్షన్ 174 ప్రకారం వాణిజ్య నియంత్రణ మరియు నియంత్రణ కోసం ఉప-చట్టాలను రూపొందించే అధికారాన్ని డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డు కోల్పోయిందని పేర్కొంటూ అప్పీల్ కోర్టు అప్పీల్‌ను అనుమతించింది. జిల్లా బోర్డుల చట్టం. నియంత్రణ మరియు క్రమబద్ధం చేయుట విషయంలో డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డు చేసే ఖర్చులకు అనుగుణంగా లెవీ ఉండదని మరియు అది పన్ను కాదని అప్పీల్ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ప్రతివాది తరపున లేవనెత్తిన మూడవ అంశాన్ని ఇది నిర్ణయించలేదు. జిల్లా

బోర్డు ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి సర్టిఫికేట్ కోసం దరఖాస్తు చేసింది , అది మంజూరు చేయబడింది; మరియు ఆ విషయం మన ముందుకు వచ్చింది.

ఈ అప్పీల్‌లో పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ప్రధాన ప్రశ్న ఏమిటంటే , సెక్షన్ 111 దృష్టిలో వాణిజ్య నియంత్రణ మరియు క్రమబద్ధం చేయుట కోసం జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 174 ప్రకారం ఉప-చట్టాలను రూపొందించే అధికారాన్ని డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డు కోల్పోయిందా అనేది అప్పీల్ కోర్ట్ అభిప్రాయం. పంచాయితీ రాజ్ చట్టం సరైనదే. అప్పీలుదారు తరపు Learned న్యాయవాది ఈ అంశంపై తన వాదనను రెండు విధాలుగా ఉంచారు. మొదటగా, పంచాయితీ రాజ్ చట్టంలో ఎలాంటి నిబంధనలు లేవని , దీని ద్వారా గావ్ సభ (**Gaon Sabha**) లేదా గావ్ పంచాయతీకి వాణిజ్యాన్ని క్రమబద్ధం చేయుట లేదా నియంత్రించే అధికారం ఇవ్వబడిందని , అందువల్ల జిల్లాపై పంచాయతీ రాజ్ చట్టం ప్రబలమైనప్పటికీ బోర్డుల చట్టం , ఇద్దరూ ఒకే విషయంతో వ్యవహరిస్తారు , ఈ ప్రత్యేక అధికారం జిల్లా బోర్డులో ఉంటుంది , ఎందుకంటే ఇది పంచాయతీ రాజ్ చట్టం కింద పంచాయతీలు వినియోగించే అధికారాలలో చేర్చబడలేదు. ప్రత్యామ్నాయంగా, రెండు చట్టాలలో ఉమ్మడిగా ఉన్న జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని ఆ నిబంధనలను అవసరమైన చిక్కుల ద్వారా రద్దు చేయాలని శాసనసభ ఉద్దేశం కాదని , అందువల్ల వాణిజ్యాన్ని క్రమబద్ధం చెయ్యాడానికి మరియు నియంత్రించడానికి జిల్లా బోర్డు అధికారం ఏమైనా ఉంటుందని ఆయన కోరారు. పంచాయత్ రాజ్ చట్టంలోని నిబంధన కావచ్చు.

కాబట్టి మేము ఈ శీర్షిక క్రింద అప్పీలుదారు తరపున లేవనెత్తిన మొదటి వివాదాన్ని పరిశీలిస్తాము, ఎందుకంటే గావ్ సభ ద్వారా వాణిజ్య క్రమబద్ధం మరియు నియంత్రణ కోసం పంచాయతీ రాజ్ చట్టం అందించకపోతే లేదా గావ్ పంచాయితీ , జిల్లా బోర్డుల చట్టం మరియు పంచాయత్ రాజ్ చట్టం మధ్య ఏ విధమైన వైరుధ్యం గురించి ఎటువంటి ప్రశ్న ఉండదు మరియు తరువాత చట్టం గురించి ఎటువంటి ప్రశ్న ఉండదు (అనగా, పంచాయితీ రాజ్ చట్టం) మునుపటి చట్టం (అనగా , జిల్లా బోర్డుల చట్టం) కంటే అమలులో ఉంది. జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91 జిల్లా బోర్డుల నిర్బంధ విధులను అందిస్తుంది మరియు ఈ సెక్షన్‌లోని క్లాజ్ (q) ప్రతి బోర్డ్ ప్రమాదకర, ప్రమాదకరమైన లేదా అసహ్యకరమైన వ్యాపారాలు , కాల్‌లు లేదా అభ్యాసాలను నియంత్రించడానికి జిల్లాలో సహేతుకమైన నిబంధనను రూపొందించాలని నిర్దేశిస్తుంది. డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 106, జిల్లా బోర్డుల చట్టం ద్వారా లేదా కింద మంజూరు చేయడానికి అర్హత ఉన్న లేదా మంజూరు చేయాల్సిన ఏదైనా లైసెన్స్, మంజూరు లేదా అనుమతి కోసం ఉప చట్టం ద్వారా నిర్ణయించబడే రుసుమును మార్చడానికి బోర్డుకు అధికారం ఇస్తుంది. సెక్షన్ 174 జిల్లా బోర్డ్‌కు

చట్టానికి అనుగుణంగా మరియు ఆ ప్రాంతంలోని నివాసితుల ఆరోగ్యం , భద్రత మరియు సౌలభ్యాన్ని ప్రోత్సహించడం లేదా నిర్వహించడం కోసం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రూపొందించిన ఏదైనా నియమాలకు అనుగుణంగా ఉప-చట్టాలను రూపొందించడానికి అధికారం ఇస్తుంది. చట్టం కింద జిల్లా పరిపాలన. ప్రత్యేకించి, కబేళాలు మరియు అప్రియమైన , ప్రమాదకరమైన లేదా అసహ్యకరమైన వ్యాపారాలు , కాల్‌లు లేదా అభ్యాసాలను నియంత్రించడానికి ఉప-చట్టాలను రూపొందించడానికి జిల్లా బోర్డుకు సెక్షన్ 174 (2) (k) ద్వారా అధికారం ఇవ్వబడింది మరియు దాని ద్వారా అయ్యే ఖర్చును భరించడానికి రుసుములను నిర్దేశిస్తుంది. ఈ ప్రయోజనం కోసం. ఈ నిబంధనల ప్రకారం జిల్లా బోర్డు ఈ వ్యాపారాల నియంత్రణ కోసం ఉప-చట్టాలను రూపొందించడానికి అధికారం కలిగి ఉంది , (అంటే, బియ్యం పొట్టు , గింజలు మిల్లింగ్ మరియు చమురు వెలికితీత). కాబట్టి, ఈ అధికారాన్ని పంచాయితీ రాజ్ చట్టంలోని ఏదైనా నిబంధన ద్వారా స్పష్టంగా లేదా అవసరమైన సూచనల ద్వారా తీసివేయకపోతే, జిల్లా బోర్డు 1953లో చేసిన ఉప-చట్టాలను రూపొందించి , దాని కింద లైసెన్స్ ఫీజులను వసూలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉంటుంది.

ఇప్పుడు పంచాయితీ రాజ్ చట్టం వైపుకు వెళితే, ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 15 గావ్ పంచాయతీ యొక్క నిర్బంధ విధులు అని పిలవబడే వాటిని అందిస్తుంది , అయితే సెక్షన్ 16 దాని ఐచ్ఛిక విధులు అని పిలవబడే వాటిని అందిస్తుంది. ఒక అధికార పరిధిలో నివసించే వ్యక్తుల ఆరోగ్యం , భద్రత మరియు సౌలభ్యాన్ని ప్రోత్సహించడం లేదా నిర్వహించడం కోసం చట్టం మరియు దాని కింద రూపొందించిన నియమాలకు అనుగుణంగా దాని అధికార పరిధిలోని గావ్ పంచాయతీకి ఉప-చట్టాలను రూపొందించడానికి సెక్షన్ 111 నిర్దేశిత అధికారం ఇచ్చింది. గావ్ పంచాయతీ మరియు చట్టం ప్రకారం గావ్ పంచాయితీల పరిపాలనను కొనసాగించడం కోసం. ఈ సందర్భంలో నిర్దేశించబడిన అధికారం జిల్లా బోర్డు యొక్క కార్యనిర్వాహక కమిటీ (జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 56 చూడండి) ఇది ప్రస్తుత ప్రయోజనాల కోసం జిల్లా బోర్డు నుండి భిన్నంగా ఉంటుందని భావించవచ్చు. అప్పీలుదారు తరపు వాదన ఏమిటంటే , సెక్షన్ 111తో పాటు సెక్షన్ 15 మరియు 16లను చదవడం , వాణిజ్యాలు, కాల్‌లు మరియు అభ్యాసాల క్రమబద్ధం చేయుట లేదా నియంత్రణ పంచాయతీ రాజ్ చట్టం పరిధిలో లేదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. సెక్షన్ 15 లేదా సెక్షన్ 16లో జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91 (q)కి సంబంధించిన ఎలాంటి నిబంధనలు లేవని సందేహం లేదు. అందువల్ల, ప్రాథమికంగా పంచాయత్ రాజ్ చట్టానికి అభ్యంతరకరమైన , ప్రమాదకరమైన లేదా అసహ్యకరమైన వ్యాపారాలు , కాల్‌లు లేదా అభ్యాసాల నియంత్రణ లేదా నియంత్రణతో సంబంధం లేదు మరియు జిల్లా బోర్డు యొక్క ఈ అధికారం పంచాయతీ రాజ్ చట్టంలోని దేనితోనూ ప్రభావితం కాదు. అయితే, సెక్షన్ 15 మరియు 16లో పంచాయతీ రాజ్ చట్టంలో అటువంటి క్రమబద్ధం

చేయుట లేదా నియంత్రణకు సంబంధించిన నిర్దిష్ట నిబంధన ఏదీ లేనప్పటికీ, ఈ నియంత్రణ మరియు నియంత్రణ విషయం సెక్షన్ 15లోని క్లాజ్ (సి) ద్వారా సూచించబడుతుందని ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది కోరారు. పంచాయతీ రాజ్ చట్టం , పారిశుధ్యం కోసం సహేతుకమైన ఏర్పాటు చేయవలసిన బాధ్యతను పంచాయితీపై నిర్దేశిస్తుంది మరియు అంటువ్యాధి వ్యాప్తిని తొలగించడానికి మరియు ఆపడానికి నివారణ , మరియు నివారణ చర్యలు తీసుకోవడం. 'పారిశుద్ధ్యం' అనే పదానికి చాలా విస్తృతమైన అర్థాన్ని ఇవ్వాలి మరియు ఆ అర్థంలో ప్రమాదకర , ప్రమాదకరమైన లేదా అసహ్యకరమైన వ్యాపారాల నియంత్రణ కూడా ఉంటుంది. "పారిశుధ్యం" అనే పదం యొక్క విశాలమైన అర్థంలో అటువంటి నియంత్రణను అందులో చేర్చవచ్చు ; కానీ జిల్లా బోర్డు చట్టం మరియు పంచాయితీ రాజ్ చట్టం యొక్క పథకాన్ని పరిశీలిస్తే , సెక్షన్ 15లోని క్లాజ్ (సి)లో "పారిశుద్ధ్యం" అనే పదానికి సాధ్యమైనంత విస్తృతమైన అర్థాన్ని ఇవ్వడం సరైనది కాదని మా అభిప్రాయం. జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91(m) "పబ్లిక్ టీకా , పారిశుధ్యం మరియు వ్యాధి నివారణ" కోసం అందిస్తుంది ; అయితే పారిశుధ్యానికి సంబంధించిన ఈ ఎంట్రీ ఉన్నప్పటికీ , సెక్షన్ 91లో ఇతర నిబంధనలు ఉన్నాయి , ఇవి "పారిశుధ్యం"కి సంబంధించిన విశాలమైన అర్థాన్ని అందించినట్లయితే, ఉదాహరణకు, నిర్మాణానికి సంబంధించిన క్లాజ్ (ఇ) మరియు పబ్లిక్ బావుల మరమ్మత్తు, మొదలైనవి మరియు డ్రైనేజీ పనులు మరియు వాటి నుండి నీటి సరఫరా ; నిబంధన (n) తగినంత స్వచ్ఛమైన మరియు ఆరోగ్యకరమైన నీటి సరఫరాను అందించడానికి సంబంధించినది ; వ్యాధి, పరిశుభ్రత, పారిశుధ్యం మొదలైన విషయాలపై జ్ఞాన వ్యాప్తికి సంబంధించిన క్లాజ్ (r) సెక్షన్ 91లోని క్లాజ్ (m)లోని "పారిశుద్ధ్యం" అనే పదాన్ని దాని విస్తృత అర్థంలో ఉపయోగించలేదని ఇది చూపుతుంది. అదేవిధంగా సెక్షన్ 92లో (ఇది జిల్లా బోర్డుల ఐచ్ఛిక విధులను అందిస్తుంది) , క్లాజ్ (సి) అనారోగ్య ప్రాంతాలను తిరిగి పొందడాన్ని సూచిస్తుంది ; మరియు నిబంధన (i) నదులు మరియు ఇతర నీటి సరఫరా వనరులకు గాయం లేదా కాలుష్యం లేదా కాలుష్యాన్ని పరిరక్షించడం మరియు నిరోధించడం, ఇది పారిశుధ్యం యొక్క విస్తృత అర్థంలో కవర్ చేయబడుతుంది. అందువల్ల జిల్లా బోర్డుల చట్టంలో "పారిశుధ్యం" అనే పదాన్ని ఉపయోగించినప్పుడు అది నియంత్రిత అర్థంలో ఉపయోగించబడిందని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అదేవిధంగా సెక్షన్ 15లోని పంచాయితీ రాజ్ చట్టం క్లాజ్ (సి)లో "పారిశుధ్యం" అని పేర్కొనబడింది. క్లాజ్ (జి) మృతదేహాలను పారవేసేందుకు స్థలాల నియంత్రణకు సంబంధించినది మరియు ఇతర అభ్యంతరకరమైన విషయాలకు సంబంధించినది , ఇది స్పష్టంగా "పారిశుధ్యం" ద్వారా విస్తృతమైన అర్థంలో కవర్ చేయబడుతుంది మరియు ఈ విభాగంలో పారిశుద్ధ్యానికి దాని విస్తృత అర్థాన్ని ఇవ్వాలంటే అది అనవసరం. సెక్షన్ 15లోని క్లాజ్ (k) తాగునీటి అవసరాల కోసం నీటి సరఫరా వనరుల నియంత్రణను అందిస్తుంది , ఇది మళ్లీ

"పారిశుద్ధ్యం" అనే పదం యొక్క విస్తృత అర్థంలో చేర్చబడుతుంది. క్లాజ్ (r) ఎరువును నిల్వ చేయడానికి స్థలాల కేటాయింపును అందిస్తుంది , ఇది మళ్లీ "పారిశుధ్యం" అనే పదం యొక్క విస్తృత అర్థంలో స్వీకరించబడుతుంది మరియు క్లాజ్ (సి)లో పారిశుధ్యం కోసం విస్తృత అర్థాన్ని కోరినట్లయితే విడిగా అందించాల్సిన అవసరం లేదు. ప్రతివాది తరపున. ఇంకా సెక్షన్ 16 (ఇది గావ్ పంచాయితీ యొక్క విచక్షణాపరమైన విధులతో వ్యవహరిస్తుంది) క్లాజ్ (సి)లో మతిస్థిమితం లేని డిప్రెషన్‌లను పూరించడానికి మరియు భూమిని చదును చేయడానికి అందిస్తుంది __ "పారిశుధ్యం" అనేది అనవసరమైన ఒక నిబంధన, సాధ్యమైన విస్తృత అర్థాన్ని కలిగి ఉంటుంది. సెక్షన్ 16లోని క్లాజ్ (1) పేడ మరియు ఊడ్చే సేకరణ , తొలగింపు మరియు పారవేయడం మరియు జంతువుల కళేబరాలను పారవేసేందుకు ఏర్పాట్లు చేయడం కోసం అందిస్తుంది, పారిశుధ్యం అత్యంత విస్తృతంగా అందించబడాలంటే, మళ్ళీ నిబంధన (సి) ద్వారా కవర్ చేయబడుతుంది. సాధ్యమయ్యే అర్థం. క్లాజ్ (m) అబాదీకి 220 గజాలలోపు చర్మానికి క్యూరింగ్ , టానింగ్ మరియు రంగులు వేయడాన్ని నిషేధించడం లేదా నియంత్రించడం కోసం అందిస్తుంది , ప్రతివాది తరపున కోరిన విస్తృత అర్థాన్ని కలిగి ఉన్నట్లయితే అది మళ్లీ "పారిశుధ్యం" అనే పదంతో కప్పబడి ఉంటుంది. జిల్లా బోర్డుల చట్టంలో అలాగే పంచాయత్ రాజ్ చట్టంలో "పారిశుధ్యం" అనే పదాన్ని ఉపయోగించినప్పుడు అది దాని విస్తృత అర్థంలో ఉపయోగించబడలేదని స్పష్టమవుతుంది ; ఇది దాని సాధారణ అర్థంలో ఉపయోగించబడినట్లు అనిపిస్తుంది , అనగా, ముఖ్యంగా ధూళి మరియు సంక్రమణకు సంబంధించి పారిశుధ్య పరిస్థితుల మెరుగుదల మరియు తద్వారా పరిరక్షణ మరియు పారుదల వంటి విషయాలకు పరిమితం చేయబడుతుంది. జిల్లా బోర్డుల చట్టం మరియు పంచాయత్ రాజ్ చట్టం రెండింటి సందర్భంలోనూ, జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91 మరియు పంచాయత్ రాజ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 15లో ఉపయోగించిన "పారిశుధ్యం" అనే పదం దాని సాధారణ అర్థానికే పరిమితమైనట్లు మనకు అనిపిస్తుంది. పరిరక్షణ మరియు పారుదల వంటి వాటికి సంబంధించి , ధూళి మరియు వ్యాధిని నివారించవలసిన అవసరాన్ని సూచిస్తూ మరియు వర్తకాలు , పిలుపులు లేదా అభ్యాసాల నియంత్రణ లేదా నియంత్రణను చేర్చడం వంటి విస్తృత అర్థాన్ని ఇవ్వలేము. పంచాయితీ రాజ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 18, సెక్షన్ 15, సెక్షన్ 18లోని క్లాజ్ (సి)లోని "పారిశుధ్యం" అనే పదానికి ఉద్దేశించబడిన సాధారణ అర్థమేనని స్పష్టమైన సూచనను ఇస్తుంది , సెక్షన్ 18 పారిశుధ్యాన్ని మెరుగుపరచడం గురించి వివరిస్తుంది మరియు గావ్ పంచాయతీ ఏదైనా లెట్రిన్ , యూరినల్, వాటర్ క్లోసెట్ , డ్రెయిన్, సెస్‌పూల్ లేదా మురికి , సల్లేజ్-వాటర్ రిసెప్టాకిల్‌ను మూసివేయడం , తొలగించడం, మార్చడం, మరమ్మతులు చేయడం , శుభ్రపరచడం, క్రిమిసంహారక చేయడం లేదా మంచి క్రమంలో ఉంచడం కోసం ఏదైనా భూమి లేదా భవనం యజమాని లేదా ఆక్రమిత వ్యక్తికి నోటీసు ఇవ్వండి. చెత్త లేదా

తిరస్కరణ మరియు అందువలన ; శుభ్రపరచడం, మరమ్మత్తు చేయడం , కప్పడం, నీటిని తీసివేయడం, లోతుగా చేయడం లేదా ప్రైవేట్ బావి , ట్యాంక్, రిజర్వాయర్, కొలను, గొయ్యి, డిప్రెషన్ లేదా తవ్వకం నుండి నీటిని తీసివేయడం , ఆరోగ్యానికి హానికరంగా లేదా పొరుగువారికి అభ్యంతరకరంగా అనిపించవచ్చు ; ఏదైనా వృక్షసంపద , అండర్‌గ్రోత్, ప్రిక్లీ పియర్ లేదా స్క్రబ్-అడవిని తొలగించడానికి ; మరియు ఏదైనా మురికి , పేడ, రాత్రి మట్టి, పేడ లేదా ఏదైనా హానికరమైన లేదా అభ్యంతరకరమైన వాటిని తొలగించి , భూమి లేదా భవనాన్ని శుభ్రపరచడం. అందువల్ల జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91 (q) వంటి వ్యాపారాలు , కాలింగ్‌లు లేదా అభ్యాసాల నియంత్రణ మరియు నియంత్రణ కోసం పంచాయత్ రాజ్ చట్టం అందించలేదని భావించాలి.

అయితే సెక్షన్ 15 మరియు 16లు ట్రేడ్‌లు , కాలింగ్‌లు లేదా అభ్యాసాల నియంత్రణ మరియు నియంత్రణతో ప్రత్యేకంగా వ్యవహరించనప్పటికీ , సెక్షన్ 111 చాలా సాధారణ పరంగా ఉంటుంది మరియు పదోన్నతికి సంబంధించిన ఏదైనా ఉప-చట్టాలను రూపొందించడానికి సూచించిన అధికారానికి అధికారాలను ఇస్తుంది. గావ్ పంచాయతీ అధికార పరిధిలో నివసించే వ్యక్తుల ఆరోగ్యం, భద్రత మరియు సౌకర్యాల నిర్వహణ. సెక్షన్ 111లోని ఈ పదాలు విస్తృత వ్యాప్తిని కలిగి ఉన్నాయన్నది నిజం ; కానీ మా అభిప్రాయం ప్రకారం , సెక్షన్లు 15 మరియు 16 లేదా పంచాయత్ రాజ్ చట్టంలోని మరే ఇతర నిబంధనల ప్రకారం గావ్ పంచాయతీ లేదా గావ్ సభపై విధించిన విధులను మించి వాటిని విస్తరించలేము. ఆరోగ్యం, భద్రత మరియు సౌలభ్యం యొక్క ప్రచారం లేదా నిర్వహణ కోసం సెక్షన్ 111 కింద రూపొందించబడిన ఉప-చట్టాలు చట్టం ప్రకారం గావ్ పంచాయతీల పరిపాలనను మరింత ముందుకు తీసుకువెళ్లాలి. కాబట్టి, గావ్ పంచాయతీలు సెక్షన్లు 15 మరియు 16 లేదా చట్టంలోని ఏదైనా ఇతర నిబంధనల ప్రకారం పరిపాలనా విధులను కలిగి ఉంటే, గావ్ పంచాయతీల పరిపాలనను మరింత ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి ఈ ప్రయోజనాల కోసం సెక్షన్ 111 కింద ఉప-చట్టాలను రూపొందించవచ్చు. కానీ మేము భావించినట్లుగా , గావ్ పంచాయితీలు వ్యాపారాలు , కాల్‌లు మరియు అభ్యాసాలను నియంత్రించే మరియు నియంత్రించే బాధ్యతతో పెట్టుబడి పెట్టకపోతే , సెక్షన్ 111 కింద దానిలో ఉపయోగించబడిన విస్తృత పదాల ఆధారంగా ఉప-చట్టాలను రూపొందించే ప్రశ్నే ఉండదు. సెక్షన్ 111 కింద ఉప-చట్టాలను రూపొందించే అధికారం , మా అభిప్రాయం ప్రకారం , సెక్షన్ 15 మరియు 16 కింద గావ్ పంచాయతీపై విధించిన విధులు మరియు విధులు అలాగే పంచాయత్ రాజ్ చట్టంలోని ఇతర నిబంధనల ద్వారా షరతులు విధించబడింది. పంచాయితీ రాజ్ చట్టంలో వ్యాపారాలు , కాల్‌లు లేదా అభ్యాసాలను నియంత్రించడానికి లేదా నియంత్రించడానికి గావ్ పంచాయతీలపై విధి విధించే ఇతర

నిబంధన ఏదీ లేదని వివాదాస్పదంగా లేదు కాబట్టి సెక్షన్ 111 కింద ఉన్న అధికారం ఆ ప్రయోజనం కోసం ఉప-చట్టాలను సూచించడానికి విస్తరించదు. మా దృష్టిని ఆకర్షించే ఏకైక విభాగం సెక్షన్ 37(డి) ద్వారా గావ్ సభకు వాణిజ్యం , పిలుపులు మరియు వృత్తులపై పన్ను విధించే అధికారం ఇవ్వబడింది, నిర్దేశించిన రేటుకు మించకూడదు. ట్రేడ్‌లు , కాలింగ్‌లు మరియు ప్రాక్టీసుల నియంత్రణకు మరియు ఆ తరపున లైసెన్స్-ఫీజులు విధించడానికి ఇది మా అభిప్రాయం. ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా -IIలోని అంశం 60లో అందించబడినది మరియు ఫీజులను సరిగ్గా పిలవబడదు. జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91(q)లో పేర్కొన్న స్వభావంపై నియంత్రణ లేదా నియంత్రణ కోసం పంచాయితీ రాజ్ చట్టం అందించనందున, సెక్షన్ 174 కింద జిల్లా బోర్డ్‌కు ఫ్రేమ్ చేయడానికి అధికారం గురించి ప్రశ్నే లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఉప-చట్టాలు మరియు పంచాయితీ రాజ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 111 ద్వారా తీసివేయబడిన దాని తరపున రుసుములను సూచించడం. ఈ అంశం హైకోర్టులో వాదించబడలేదు మరియు జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91 (q) పరిధిలో ఉన్న విషయానికి పంచాయతీ రాజ్ చట్టం కూడా అందించిందని అక్కడ భావించినట్లు తెలుస్తోంది. జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 174పై పంచాయితీ రాజ్ చట్టంలోని సెక్షన్ 111 ప్రబలంగా ఉందని బహుశా దాని ఆధారంగానే హైకోర్టు పేర్కొంది. మేము తీసుకున్న అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ అంశానికి సంబంధించి అప్పీలుదారు తరపున లేవనెత్తిన ప్రత్యామ్నాయ వాదనను పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన అవసరం లేదు.

ఇది మనల్ని అప్పీల్ కోర్ట్ పరిగణించని పాయింట్‌కి తీసుకువస్తుంది , అయినప్పటికీ సింగిల్ జడ్జి దానితో వ్యవహరించి , ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా తీర్పు చెప్పారు. U.P పరిధిలోని ఈ మిల్లులకు సంబంధించి ప్రతివాదికి కొన్ని రుసుములు విధిస్తున్నారనేది ఆ వాదన. రైస్ అండ్ దాల్ మిల్స్ కంట్రోల్ ఆర్డర్, 1948 మరియు U.P. స్వచ్ఛమైన ఆహార చట్టం మరియు జిల్లా బోర్డు సెక్షన్ 174తో చదివిన జిల్లా బోర్డుల చట్టంలోని సెక్షన్ 91(q) ప్రకారం తదుపరి లైసెన్స్ రుసుమును విధించదు. సింగిల్ జడ్జి ఎత్తి చూపినట్లుగా , 1948 నియంత్రణ ఉత్తర్వు కింద విధించబడిన రుసుము , ఇది ఎసెన్షియల్ సప్లైస్ యాక్ట్ మరియు U.P. కింద దాని ఉనికిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. స్వచ్ఛమైన ఆహార చట్టం ఆ చట్టాల యొక్క విభిన్న ప్రయోజనాల కోసం. డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డు విధించే రుసుము అసహ్యకరమైన వ్యాపారాల నియంత్రణ కోసం మరియు ఈ నియంత్రణ యొక్క ఉద్దేశ్యం నిత్యావసర సరఫరాల చట్టం మరియు స్వచ్ఛమైన ఆహార చట్టం కింద విధించే రుసుములకు భిన్నంగా ఉంటుంది. ఈ పరిస్థితులలో డిస్ట్రిక్ట్ బోర్డుల చట్టం మరియు దాని క్రింద విధించబడిన లైసెన్స్-ఫీజు కింద పిచ్చి రెగ్యులేటరీ నిబంధనలను కొట్టివేయడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించదు. U.P కింద చేసిన రెగ్యులేటరీ

నిబంధనల మధ్య కొంత అతివ్యాప్తి ఉండవచ్చు. స్వచ్ఛమైన ఆహార చట్టం మరియు జిల్లా బోర్డుల చట్టం కింద రూపొందించిన వాటికి ఉప–చట్టాల చెల్లుబాటు మరియు వాటి కింద వసూలు చేయబడిన లైసెన్స్–ఫీజుపై ఎటువంటి సంబంధం ఉండదు.

ఈ విషయానికి సంబంధించి , అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది , అప్పీల్ కోర్ట్ యొక్క ఉత్తర్వును రద్దు చేసి , రిట్ పిటిషన్ను కొట్టివేసింది. అయితే , ఈ కోర్టులో అప్పీలుదారు విజయం సాధించిన అంశం ప్రత్యేకంగా హైకోర్టులో లేవనెత్తినందున , పార్టీలు తమ ఖర్చులను అంతటా భరించాలని మేము ఆదేశిస్తున్నాము.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.